

9. Potapova R. K. Prosodiya, prosodika, prosodemika / R. K. Potapova // Prosodiya teksta. — 1982. — S. 29–32.
10. Steriopolo O. I. Perlokutyvnyi efekt prosodii movlennia / O. I. Steriopolo // Aktualni problemy romano-hermanskoi filolohii v Ukraini ta Bolonskyi protses. Materialy mizhnarodnoi naukovoï konferentsii (24–25 lystopada 2004 r). — Chernivtsi, 2004. — S. 268–270.
11. Torsueva I. G. Intonaciya i smysl vyskazyvaniya / Irina Georgievna Torsueva. — M.: Nauka, 1979. — 109 s.
12. Fuzheron I. Yadernoe i frazovoe udarenie / I. Fuzheron // Izvestiya RAN. — 2005. — № 2. — S. 32–39.
13. Sherban G. E. O funkciyah propozicionalnyh chastic v aktualnom chlenenii teksta [Elektronnyj resurs] / G. E. Sherban // Elektronnyj zhurnal “Issledovano v Rossii”, — 2001. — № 46. — S. 535–544. Rezhim dostupa k zhurn.: <http://rubingoods.ru/964/0.pl>
14. Bolinger D. Intonation as Stress Carrier / D. Bolinger // Litera. — 1955. — № 2. — P. 35–40.
15. Cook M. The interpretation of pauses by the listener / Mark Cook, Mansur Lalljee // British Journal of Social and Clinical Psychology. — 1972. — № 9. — P. 375–376.
16. Crystal D. Prosodic systems and intonation in English / David Crystal. — London: Cambridge University Press, 1969. — 382 p.
17. Dubovsky Y. Attitudinal semantics of prosody and its metalanguage / Yury Dubovsky, Galina Yermolenko // Proc. XI-th ICPHS. — 1987. — № 5. — P. 279–282.
18. Fant G. Semantic and prosodic variabilities in connected speech / G. Fant, L. Nord, A. Kruckenberg // Proc. XI-th ICPHS. — 1987. — № 6. — P. 102–105.
19. Fry D. Prosodic phenomena / D. Fry // Manual of Phonetics. — 1968. — P. 365–410.
20. Halliday M. A. K. Intonation and Grammar in British English / Michael Alexander Kirkwood. — The Hague: Mouton, 1967. — 62 p.
21. Palmer F. R. Modality and the English verbals / Frank Robert Palmer. — London, New York: Longman linguistics libr., 1974. — 196 p.
22. Roach P. English phonetics and phonology. A practical course / Peter Roach. — Cambridge: Cambridge University Press, 1984. — 212 p.

Стаття надійшла до редакції 12.02.2019

УДК 81'25+811.111'581

ФІЛОСОФСЬКІ ОСНОВИ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОГО ТЕКСТУ КИТАЙСЬКОЮ МОВОЮ

Стоянова Тетяна Володимирівна¹

Державний заклад “Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського”, Одеса, Україна
E-mail: t.v.stoianova@gmail.com
ORCID ID <https://orcid.org/0000-0002-0424-6783>

Стаття присвячена дослідженню філософського підґрунтя для перекладу англomовних документів ЮНЕСКО сфери освіти китайською мовою. Англійська та китайська мови відмінні не тільки на різних мовних рівнях, а й у культурологічному аспекті, що призводить до необхідності вивчення структури комунікативного акту, його складових. У даному випадку комунікація розглядається у вигляді абстрактної схеми, що передає особливості співвідношення всіх елементів інформаційного обміну та наявних супровідних операцій. У статті описано комунікативний акт з урахуванням екстралінгвальних особливостей. Повноцінний двомовний комунікативний акт може мати місце тільки за умови коли вихідне повідомлення передається реципієнтом, що сприймає повідомлення крізь призму свого комунікативного наміру та досвіду, що приводить до утворення певного комунікативного ефекту. У ході двомовної комунікації до комунікативного процесу залучені вже не дві особи, а три — додається перекладач, що передає вихідний текст іншою мовою. Двомовний комунікативний акт слід розглядати у сукупності з культурними чинниками, що впливають на зміст повідомлення при його створенні та при його декодуванні третім отримувачем. У дослідженні означено, що герменевтика є напрямом, який досліджує умови створення тексту, тлумачення його змісту, його філософські основи тощо. Метою дослідження є визначення філософського підґрунтя дослідження проблеми перекладу з англійської мови китайською в умовах міжнародної комунікації. Об'єктом дослідження є переклад документів

¹ викладач-стажист кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики Державного закладу “Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського

ЮНЕСКО з захисту прав на освіту. Предметом дослідження є філософське підґрунтя для перекладу з англійської мови китайською документів ЮНЕСКО з захисту прав на освіту в умовах міжнародної комунікації. Матеріалом дослідження є документи ЮНЕСКО з питань освіти англійською та китайською мовою.

Ключові слова: переклад, комунікація, комунікативний акт, двомовна комунікація, герменевтика.

У ході дослідження проблеми перекладу з англійської мови китайською виникає багато проблем, оскільки ці дві мови відмінні на всіх рівнях. Окрім того, необхідно також взяти до уваги не тільки суто лінгвістичні особливості, а й екстралінгвістичні, а саме культурне та філософське підґрунтя до тлумачення тексту.

Актуальність дослідження зумовлена наростаючим інтересом до налагодження та встановлення міжнародного співробітництва у всіх сферах діяльності, а однією з основних умов для цього є дотримання у всьому світі прав людини. Основною міжнародною організацією, що займається питанням прав людини на міжнародному рівні, є ООН (Організація Об'єднаних Націй) та ЮНЕСКО, що займається, зокрема, питаннями освіти та культури. Оскільки основною робочою мовою ООН та ЮНЕСКО є англійська, то всі положення, всі договори укладаються означеною мовою, що зумовлює постанову питання перекладу всієї документації іншими мовами для досягнення прогресивного співробітництва.

Теоретичною основою вивчення проблеми перекладу у ході двомовної комунікації стали дослідження С. Хантингтона, М. Л. Макарова, В. В. Сдобнікова, А. Д. Швейцера та інших науковців.

Метою дослідження є визначення філософського підґрунтя дослідження проблеми перекладу з англійської мови китайською в умовах міжнародної комунікації.

Об'єктом дослідження є переклад документів ЮНЕСКО з захисту прав на освіту.

Предметом є дослідження філософського підґрунтя для перекладу з англійської мови китайською документів ЮНЕСКО з захисту прав на освіту в умовах міжнародної комунікації.

Матеріалом дослідження є документи ЮНЕСКО з питань освіти англійською (загальним об'ємом 884 сторінки) та китайською мовою (загальним об'ємом 875 сторінок).

Китайська цивілізація є древньою, має власну “культуру мовлення і мислення”, що розвивалася ізольовано, в особливості від європейських країн. Такі особливості розвитку, широке розповсюдження “ідейних диспутів” призвели до утворення власної “філософської думки Китаю”. Сьогодні ця філософська думка ще має “значну роль у житті китайців”, тобто має певний вплив на мову культура цього народу [5: 9–10].

Питання взаємодії декількох держав, вплив культури на їх політику та інші державні та громадські сфери є актуальним проте не новим питанням. Так, наприклад, С. Гантінгтон висловив думку, що “політичні кордони дедалі частіше корегуються з метою збігтися з культурними” [10: 185]. Так, можна виділити проведення регіональних засідань з окремих питань з метою дотримання культурних особливостей в умовах сучасного розвитку країн на світовому рівні, наприклад, “Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees concerning Higher Education in the States belonging to the Europe Region”, “Regional Convention on the Recognition of Studies, Diplomas and Degrees in Higher Education in Asia and the Pacific” та інші. Таку взаємодію інакше можна назвати **комунікацією**. Так, О. О. Селіванова визначає поняття комунікації як “цілеспрямований процес інформаційного обміну між двома і більше сутностями за допомогою певної семіотичної системи” [7: 274]. З точки зору лінгвістики комунікація видається складним поняттям для однозначного визначення, саме тому досі немає одноставної дефініції. Для виявлення сутності означеного поняття були виокремлені різнобічні моделі комунікації, тобто “абстрактні схеми”, що передають “системну кореляцію складників інформаційного обміну й комунікативних дій, а також співвідношення здійснюваних ними супровідних операцій”, таким чином здійснюється “передача інформації від адресанта до адресата та комунікативний вплив” [7: 265].

Однією з таких моделей є модель Р. О. Якобсона, де він описує всі складові комунікативного процесу. Так, у моделі подано двох учасників, а саме адресанта та адресата, де перший “посилає повідомлення” другому. Задля забезпечення реалізації всіх функцій повідомлення необхідно також взяти до уваги: “контекст, про який йде мова” та який “має сприйматися адресатом” у вербальній чи вербалізованій формі; код, що “цілком або частково” співпадає для

обох учасників комунікативного процесу; контакт, тобто “фізичний канал та психологічний зв’язок між адресантом та адресатом” [13: 196–197].

З вищенаведеної розвідки бачимо, що процес комунікації не тільки розглядається суто з лінгвальної точки зору, а й включає екстралінгвальний компонент, а саме контакт.

Збереження змісту тексту при його передачі іноземною мовою потребує в першу чергу правильного трактування вихідного тексту. У ході означеного процесу виникає ряд труднощів, як, наприклад, семантичні проблеми, тобто правильне тлумачення смислу вихідного тексту у порівнянні з інтенцією автора. Приймаючи до уваги цю та деякі інші особливості, У. Уівер та К. Шеннон запропонували **кодову модель комунікації**, яка починається з джерела інформації та відправника, що у сукупності приводить до утворення повідомлення, яке на шляху до отримувача та свого кінцевого призначення долає певні перепони [14: 3–13], до таких перепон, на нашу думку, можна віднести досвід перекладача, його фонові знання.

Це дослідження М. Л. Макаров дещо розтлумачив, його можна описати наступним чином: вихідна інформація потрапляє до автора повідомлення, який у необхідний час перетворює її в повідомлення, тобто код, який після подолання певних перепон як фізичних (шум, перетини) потрапляє до отримувача крізь попередню обробку тобто декодування отриманого повідомлення [4: 24]. Схема М. Л. Макарова співпадає зі схемою роботи та переробки інформації комп’ютером тобто замість відправника у людській комунікації виступає мовець, далі за отримувача — слухач або читач, “обидва мають мовні (де) кодуючі пристрої та “процесори”, що переробляють та зберігають думку або “інформацію”. Науковець також підтримує думку інших дослідників (наприклад, Н. І. Жинкін [2]) щодо розгляду “національної мови як коду”, який виражає певні “думки та звуки” [4: 24–26]. Таким чином, щоб отримати означені думки та звуки, необхідно декодувати вже закодовану інформацію.

На основі моделі Р. О. Якобсона В. В. Сдобніковим була також запропонована схема комунікативного акту, де адресант створює повідомлення завдяки когнітивному наміру та досвіду. Повідомлення так само, як у Р. О. Якобсона, є закодованою інформацією та може виконати свою функцію тільки за умови наявності контексту та контакту

з адресатом. У свою чергу адресат сприймає повідомлення крізь призму свого комунікативного наміру та досвіду та приводить до утворення певного комунікативного ефекту [6: 65].

Двомовна комунікація є складним процесом, оскільки увага приділяється не тільки мовним категоріям (наприклад, лексиці, граматиці), а й екстралінгвістичним чинникам, наприклад, культурі мов. Так, А. Д. Швейцер запропонував схему двомовної комунікації, де він виділив “дві комунікативні ситуації”, розглядає комунікативні ситуації в різних, окремих культурах, оскільки має місце використання двох мов. У двомовній комунікації, окрім адресанта та адресата, виникає третя особа — перекладач, що передає вихідний текст іншою мовою [11: 51–52].

Модель А. Д. Швейцера — це модель Ю. Найди, що була вдосконалена за рахунок додавання культурного фактора, тобто у доробленій моделі комунікативний акт розглядається не просто в межах лінгвістичних особливостей, а й приймаються до уваги також культурні чинники, що впливають на зміст повідомлення при його створенні та при його декодуванні третім отримувачем. Саме тому для перекладача важливо володіти лінгвокультурними особливостями, що сприяє досягненню успішної комунікації.

Структура двомовної комунікації, як зазначив В. В. Сдобніков, дуже ускладнена та їй “приділяється недостатня увага” [6: 85]. Як ми можемо зазначити з наведеної схеми, двомовна комунікація є дуже складним процесом, а її результат залежить від мети, що стоїть перед перекладачем. Як зазначає О. О. Селіванова, “етнокультурна позиція перекладача визначає адаптацію-перетворення тексту оригіналу відповідно до культури й ментальності” реципієнтів. При такій позиції перекладач “перемікає етнокультурну домінанту на іншу, близьку адресатам перекладу” [7: 541]. Отже у нашому випадку, у випадку міжнародного співробітництва, мета документу вихідної мови має співпадати з метою мови перекладу, тому необхідною умовою не тільки є збереження графічного змісту документа, а й його вплив на учасників такої опосередкованої комунікації (представників держав-членів ЮНЕСКО та навіть громадян кожної з зазначених держав). Ця думка підтримується й в дослідженнях з перекладу інших функціональних стилів, так І. І. Базік та Т. М. Корольова зазначають, що проблемою художнього перекладу

є “лексична система китайської мови”, що пояснюється значною відмінністю від англійської та “тісно пов’язана з культурологічним аспектом” [3: 23].

На нашу думку, саме остання схема є найбільш точним відображенням мовленнєвого акту, у ході якого перекладачу, як отримувачу та перетворювачу інформації, необхідно знати не тільки мову, а й культуру, психологічні особливості, особливості мислення народу як носія вихідної, так і носія мови перекладу тощо. Проблемою такого всебічного вивчення тексту займається такий напрямок в науці як **герменевтика** — “наука, пов’язана з дослідженням, поясненням, тлумаченням філософських, історичних, релігійних, філологічних текстів”. Одним з варіантів перекладу терміна “герменевтика” з грецької мови є “перекладати” [8: 5]. Ця наука займалася “віщуванням оракулів, священних текстів”, зараз її об’єктом стали “юридичні закони і твори класичних поетів” [9]. Як зазначено у Стенфордській енциклопедії з філософії, основним завданням герменевтики є вирішення проблеми трактування тексту [15].

У своїх дослідженнях М. Гайдеггер розглядає герменевтику “як структуру будь-якого людського розуміння”, науковець вважає, що шляхом до “розуміння, інтерпретування феномена” є попереднє його “розуміння” [31: 181]. З цією ж точкою зору згодні автори Стенфордської енциклопедії, які зазначають, що для того, щоб зрозуміти текст, достатньо розуміти “речення, з яких він складається”, для речень, у свою чергу, необхідно розуміти “слова, з яких вони складаються” [15].

Питання перекладу досліджується с давніх часів та ніколи не втрачало актуальності, оскільки це є основним способом спілкування з іншомовними націями. Як зазначила науковець А. Шпольберг, переклад є не тільки процесом, а й результатом, що часто “розглядається з позиції” різних напрямів, окрім лінгвістики, наприклад, семіотики, теорії комунікації (в нашому випадку велика доля випадає на міжкультурну комунікацію), літератури тощо [12: 96].

Переклад є складним процесом та щодо його визначення існує немало думок. Так, наприклад, О. О. Селіванова визначає його як два напрямки. Перший — “результат перекладацької діяльності, представлений текстом перекладу у фіксованій і нефіксованій формі”, де під фіксованою мається на увазі письмова форма, а під нефіксованою — усна. Другий — “цілеспрямована лінгвопсихоментальна ді-

яльність особистості перекладача як ре-креативної системи”. Така діяльність передбачає поєднання двох етапів: “інтерпретацію оригінального тексту та породження” таким чином “тексту перекладу з метою встановлення еквівалентності оригіналу та перекладу” [7: 541].

Отже, у ході комунікативного процесу виникає необхідність врахування не тільки суто мовленнєвих аспектів, а й екстралінгвістичних, як от інтенція адресанта, декодування інформації перекладачем, умови сприйняття та розуміння вихідного тексту адресатом тощо. У ході перекладу важливо враховувати всі вищезазначені особливості та здійснювати аналіз комунікативного процесу, перш ніж переходити до безпосереднього процесу перекладу.

ПОСИЛАННЯ ТА ПРИМІТКИ

1. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / Львів. держ. ун-т ім. Івана Франка. Центр гуманіт. дослідж., Наук. т-во ім. Шевченка; за ред. М. Зубрицької. — Львів: Літопис, 1996. — 633 с.
2. Жинкин Н. И. Речь как проводник информации. — М.: Наука, 1982. — 159 с.
3. Базік І. І., Корольова Т. М. Переклад китайськомовних казок англійською та українською мовою // Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського : Лінгвістичні науки : зб. наук. праць / ред. кол. : Т. М. Корольова (гол. ред.) та ін. ; М-во освіти і науки України. — Одеса : Астропринт, 2018. — № 27. — С. 20–29
4. Макаров М. Л. Основы теории дискурса. — М.: ИТДГК “Гнозис”, 2003. — 280 с.
5. Русское и китайское коммуникативное поведение. Вып. 1. — Воронеж: Истоки, 2002. — 76 с.
6. Сдобников В. В. Коммуникативная ситуация как основа выбора стратегии перевода: дис. ... д. филол. н.: спец. 10.02.20 / В. В. Сдобников. — Нижний Новгород, 2015. — 492 с.
7. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. — Полтава: Довкілля-К, 2010. — 844 с.
8. Соболева М. Е. Философская герменевтика: понятия и позиции. — М.: Академический Проект, 2013. — 151 с.
9. Фаренц Н. С. Основы литературоведения: навчальний посібник. — Режим доступу: http://www.big-lib.com/book/59_Osnovi_literaturoznnavstva
10. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций. — М.: ООО “Издательство АСТ”, 2003. — 603 с.
11. Швейцер А. Д. Теория перевода: статус, проблемы, аспекты / А. Д. Швейцер. — М.: Наука, 1988. — 280 с.
12. Шпольберг А. О некоторых вопросах теории перевода // Актуальні напрями сучасної філології: матеріали міжнародної заочної науково-практичної конференції. — Одеса: Міжнародний гуманітарний університет, 2017. — С. 96–99
13. Якобсон Р. О. Лингвистика и поэтика // Структурализм: “за” и “против”: сборник научных статей. — М.: Прогресс, 1975. — С. 193–230

14. Shannon C., Weaver W. The Mathematical Theory of Communication. — Urbana, 1949. — 125 p.
15. Stanford Encyclopedia of Philosophy. — Режим доступу: <https://plato.stanford.edu/entries/hermeneutics/>

ФИЛОСОФСКИЕ ОСНОВЫ ПЕРЕВОДА АНГЛОЯЗЫЧНОГО ТЕКСТА НА КИТАЙСКИЙ ЯЗЫК

*Стоянова Татьяна Владимировна*¹

Государственное учреждение “Южноукраинский национальный педагогический университет имени К. Д. Ушинского”, Одесса, Украина

Статья посвящена исследованию философского основания для перевода англоязычных документов ЮНЕСКО сферы образования на китайском языке. Английский и китайский языки отличаются не только на разных языковых уровнях, но и в культурологическом аспекте, что обуславливает необходимость изучения структуры коммуникативного акта, его составных. В данном случае коммуникация рассматривается в виде абстрактной схемы, которая передает особенности соотношения всех элементов информационного обмена и имеющих сопроводительных операций. В статье описан коммуникативный акт с учетом экстралингвистических особенностей. Полноценный двуязычный коммуникативный акт может иметь место только при условии, когда исходное сообщение передается реципиентом, который воспринимает сообщение через призму своего коммуникативного намерения и опыта, приводит к образованию определенного коммуникативного эффекта. В ходе двуязычной коммуникации в коммуникативный процесс вовлечены уже не два человека, а три — добавляется переводчик, который передает исходный текст на другом языке. Двуязычный коммуникативный акт следует рассматривать в совокупности с культурными факторами, влияющими на содержание сообщения при его создании и при его декодировании третьим получателем. В исследовании отмечено, что герменевтика является направлением, которое исследует условия создания текста, толкование его содержания, его философские основы и тому подобное. Целью исследования является определение философского основания исследования проблемы перевода с английского языка на китайский в условиях международной коммуникации. Объектом исследования является перевод документов ЮНЕСКО по защите прав на образование. Предметом исследования является философское основание для перевода с английского языка на китайский

¹ преподаватель-стажист кафедры перевода и теоретической и прикладной лингвистики Государственного учреждения “Южноукраинский национальный педагогический университет имени К. Д. Ушинского”

документов ЮНЕСКО по защите прав на образование в условиях международной коммуникации. Материалом исследования являются документы ЮНЕСКО по вопросам образования на английском и китайском языках.

Ключевые слова: перевод, коммуникация, коммуникативный акт, двуязычная коммуникация, герменевтика.

PHILOSOPHICAL BASES OF THE TRANSLATION OF THE ENGLISH TEXT IN CHINESE LANGUAGE

*Stoianova Tetiana*¹

State Institution “South Ukrainian National University named after K. D. Ushynsky”

The article is dedicated to the research of the philosophic basis of translation of English UNESCO documents that deal with educational issues into the Chinese language. The English and Chinese languages differ drastically not only on the linguistic level but also on the cultural level, which makes the communicative act and its components necessary to study. In this case, communication is seen as an abstract scheme that renders the peculiarities of the interconnection of all the elements of the information exchange as well as additional operations. The communicative act with its extralinguistic features is described. A bilingual communicative act can take place only if the original message is transmitted when the recipient perceives the message through the prism of his communicative intention and experience, which leads to the formation of a certain communicative effect. During bilingual communication there are three people involved in the communicative process instead of two, the third one being the interpreter that renders the source text into another language. A bilingual communicative act should be considered in combination with the cultural factors that influence the contents of the message when it is created and when it is decoded by the third recipient. It is stated that hermeneutics explores the conditions for creating a text, interpreting its content, its philosophical foundations, etc. The aim of the research is to determine the philosophical basis for the study of the problem of the translation from the English language into the Chinese language in the context of international communication. The object of the research is the translation of UNESCO documents on the protection of the rights to education. The subject of the research is the philosophical foundation for the translation into Chinese from the English UNESCO documents that deal with educational issues in the process of international communication. English and Chinese UNESCO documents that deal with educational issues served as the material for the research.

Key words: translation, communication, communicative act, bilingual communication, hermeneutics

¹ teacher-trainee of Department of Translation, Theoretical and Applied Linguistics, State Institution “South Ukrainian National University named after K. D. Ushynsky”

REFERENCES

1. Antolohiya svitovoyi literaturno-krytychnoyi dumky КНKH st. / L'viv. derzh. un-t im. Ivana Franka. Tsentr humanit. doslidzh., Nauk. t-vo im. Shevchenka; za red. M. Zubryts'koyi. — L'viv: Litopys, 1996. — 633 s.
2. Zhynkyn N. Y. Rech' kak provodnyk ynfomatsyy. — M.: Nauka, 1982. — 159 s.
3. Bazik I. I., Korol'ova T. M. Pereklad kytays'komovnykh kazok anhliys'koyu ta ukrayins'koyu movoyu // Naukovyy visnyk Pivdenoukrayins'koho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu im. K. D. Ushyns'koho : Lnhvistychni nauky : zb. nauk. prats' / red. kol. : T. M. Korol'ova (hol. Red.) ta in. ; M-vo osvity i nauky Ukrayiny. — Odesa : Astroprynt, 2018. № 27. S. 20–29
4. Makarov M. L. Osnovy teorii diskursa.— M.: ITDGK “Gnozis”, 2003. — 280 s.
5. Russkoye i kitayskoye kommunikativnoye povedeniye. Vyp. 1 — Voronezh: izd-vo “Istoki”, 2002. — 76 s.
6. Sdobnikov V. V. Kommunikativnaya situatsiya kak osnova vybora strategii perevoda: dis. na soiskaniye uch. step. d. filol. n.: spets. 10.02.20 / V. V. Sdobnikov — Nizhniy Novgorod, 2015. — 492 s.
7. Selivanova O. O. Lnhvistychna entsyklopediya. — Poltava: Dovkillya-K, 2010. — 844 s.
8. Soboleva M. E. Fylosofskaya hermenevtika: ponyatyua y pozpytsyy. — M.: Akademicheskyy Proekt, 2013. — 151 s.
9. Farents N. S. Osnovy literaturoznavstva: navchal'nyy posibnyk // Rezhym dostupu: http://www.big-lib.com/book/59_Osnovi_literaturoznavstva
10. Khantynhton S. Stolknovenye tsyvylyzatsyy. — M.: OOO “Yzdatel'stvo AST”, 2003. — 603 s.
11. Shveytser A. D. Teroryya perevoda: status, problemy, aspekty / A. D. Shveytser. — M.: Nauka, 1988–280 s.
12. Shpol'berh A. O nekotorykh voprosakh teoryy perevoda // Aktual'ni napryamy suchasnoyi filolohiyi: materialy mizhnarodnoyi zaochnoyi naukovy-praktychnoyi konferentsiyi. — Odesa: Mizhnarodnyy humanitarnyy universytet, 2017. — S. 96–99
13. Yakobson R. O. Lingvistika i poetika // Strukturalizm: “za” i “protiv”: Sbornik nauchnykh statey. — M.: Progress, 1975. — S. 193–230
14. Shannon C., Weaver W. The Mathematical Theory of Communication. — Urbana, 1949. — 125 p.
15. Stanford Encyclopedia of Philosophy // Rezhym dostupu: <https://plato.stanford.edu/entries/hermeneutics/>

Стаття надійшла до редакції 12.03.2019

УДК 81'367.633:811.161.1

浅析表时间意义的俄语前置词

张亚冰¹

乌克兰南方师范大学孔子学院, 敖德萨, 乌克兰

E-mail: zhangyabing-17@pdpu.edu.ua

ORCID ID <https://orcid.org/0000-0002-8090-8670>

本论文的重点之处在于为表时间意义的俄语前置词作了整理和归纳, 并详细分析了每一个时间前置词的用法和意义。俄语中的前置词是虚词, 属于不变化的词类, 总是与名词、代词、数词、名词化的形容词和其他词连用, 起一定的辅助作用, 是句子不可缺少的成分。本文对表示时间“大约值”, “在……之前”, “在……之后”, “在……时候”等时间意义的前置词进行了详细的分析和阐述, 以期学习俄语的学生对表时间意义的俄语前置词能够更为系统的理解和使用。

这篇文章是专门对外国人, 如中国使用时间俄语介词的。

现代文学的分析让笔者来识别形成的外国学生的技能, 才能正确地构建介词组合, 不断提高沟通技巧用俄语沟通的主要方向。

本文在俄语的时间详细介词和实例分析暧昧使用介词, 语言它们的语义和文体细微差别, 在外国学生的一些错误。该研究结果将有助于开发时间外国观众的俄罗斯介词的基础上他们的母语的学生的功能, 交际活动的基础研究。

构建表达俄罗斯介词的作用表示了密切关注, 需要官方的外国学生作为介词的话——是最有活力, 这些都是不断变化的最开放型办公室单位, 数量和质量。

在学生的意识的基本原理的研究介词的时间函数的讲话, 学习的时间和他们的价值观, 分离同名介词和其他词类的基本介词, 学习使用这些功能的话的风格色调。

它的目标掌握现代文学标准的扬声器, 因此教他们选择和使用只有那些言论, 是“为了填补这个词的真正含义, 得到有机结构, 形式和文本和语音的轻内在相容性是很重要的。

关键词: 时间意义, 前置词, 虚词, 语言交流

俄语中的前置词是虚词, 属于不变化的词类, 总是与名词、代词、数词、名词化的形容词和其他词连用, 起一定的辅助作用, 是句子不可

¹ 乌克兰南方师范大学孔子学院教师